

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1740. usque ad annum 1742

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1787

VD18 90119649

§. 11. Præfati summi Pontificis querelæ contra dictam Hungariæ Reginam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67882](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67882)

Sæc. XVIII. vero eis significaretur, hanc solemnitatem, si eam in præfata Ecclesia habet tergiversarentur, omnino in Vaticano esse celebrandam, acquivere omnes, unde in dicto templo hæc festivitas cum ingenti pompa peracta fuit, effigie Pontificis dextro, & illa Reginæ sinistre palam exposita.

§. XI.

Eiusdem summi Pontificis querula contra præfatam Hungariae Reginam.

Quantumcunque ingens esset summus Pontificis benevolentia erga Hungariam Theresiam Hungariæ Regionem atque Austriacam Domum, potior tamen in eo erat cura, ut antiqua Sedis Apostolicæ jura contra quoscunque interdicta servarentur. Firmiter sibi cum filio Prædecessoribus persuasum habebat, nomine controversum jus Romanæ Ecclesiæ competere in Parmam & Placentiam, hosque Ducatus sibi tanquam supremo Domino beneficiaria legem imponentes esse: quamprimum ergo competitum habebat, quod Parmenses sequentes Placentini nomine Hungariæ Regionem tanquam hæredis Legato hanc in re deputato fidelitatis homagium præfatione compulsi fuissent, Apostolicæ Sedis jo-

juribus grave vulnus inflictum ratus, Sæc. XVIII.
die sexta Aprilis congregatis Cardina-
libus ingentem suum inde conceptum
dolorem his verbis exposuit.

A. C. 1741.

VENERABILES FRATRES!

„Non ita pridem cum ingenti nostro
„fastidio percepimus, quod Mariæ The-
„resiæ Hungariæ ac Bohemiæ Reginæ
„nostræ in Christo dilectissimæ Filiaæ Ad-
„ministri præstandi homagii formulam,
„unacum modo illud excipiendi conce-
„perint, ac publicis typis vulgarint, &
„demum Parmensis & Placentini Duca-
„tus Deputati, sicut & alii, qui quoad
„utrumque hunc Ducatum Romanæ Se-
„dis Vasalli ac clientes sunt, in ipso e-
„tiam Ducali Palatio non sine magna
„solemnitate convenerint, & præsenti-
„bus Nobilitate & Magistratu, nomine
„eiusdem Reginæ tanquam Parmensis
„& Placentinæ Duci, fidelitatis jura-
„mentum sibi exsolvi curarint. Primus &
„publicus hic est impetus, quo indubi-
„tata sacræ Sedis jura ab eo tempore,
„quo sine nostris meritis Apostolicæ ser-
„vitutis onere gravati fuimus, concussa
„fuere; est autem hæc ipsa concussio
„eius naturæ, ut nobis imperare haud
„potuerimus, quin non Vobis de illa hoc
„in loco notitiam communicemus:
„Christo Domino, supremo Pastori de-

B b 3 „Ec-

Sæc. XVIII. „Ecclesiæ Patrimonio, eique annex
A. C. 1741. „bonis Ecclesiasticis rationem redire
„tenetur, ac probe memores sumus
„eorum, quæ sub nostris felicis recor
„dationis Prædecessoribus Clemente XI.
„Innocentio XII. & Benedicto XIII. d
„ca prætensam investituram acta fure
„nota nobis etiam sunt ea omnia
„quæ glorioſissimæ memorie Cleme
„XII. Pontifex Maximus tam post
„bilis Antonii Farnesi mortem, quæ
„post Cæſarei exercitus invasionem
„hos Ducatus egerat: horum ergo
„gnorum Pontificum vestigia firmiter
„premere, eorumque principia sequuntur
„Nobis vel maxime incumbat, Vos ve
„nerabiles Fratres, omnino penitentia
„esse cupimus. Nos omnia, quæ o
„tra fas ac nulliter hac in cauſa fere
„attentata, omnino ac solemniter
„probatur, simulque Apostolicis
„ſtri officiis auctoritate juramento
„hac super re injuste ac illegitime
„ſtitutum ac ſusceptum, pro nullo, impo
„& tanquam non præſtitio declaramus
„Venerabiles Fratres, in gravis ha
„negotii, ponderis ac amaritudinis pe
„tem nobiscum venite, veftras orationes
„nes nostris conjungite, nobiscum re
„ſtras manus ad cælum attollite,
„gantes Omnipotentem Deum, ut
„hæreditatem suam respicere, eamque

„a sublimi suo solio defendere velit. **Sæc. XVIII.**
 „Nos vero interim, ne Apostolico no- **A. C. 1741.**
 „stro muneri desimus, prout nobis de-
 „super die undecima Novembris insi-
 „nuatum fuit, Ordinario S. Sedis Nun-
 „tio necessarias dabimus informationes
 „& mandata, cunctaque cetera magis
 „opportuna adhibebimus media, spe
 „freti, Deum Patrem misericordiæ no-
 „stra consilia ac labores prospero suc-
 „cessu secundaturum.“ Nec hic stetit
 hujus Pontificis solertia; sed insuper
 contra præfatam homagii præstatio-
 nem Viennæ solemniter reclamari jus-
 fit, simulque apud Hispaniæ Regem
 precatus est, ut mutatis temporum
 circumstantiis Ecclesiæ bono in suis
 regnis prospicere vellet. Præterea
 Benedictus Pontifex ad Cardinalem
 Fleuryum Franciæ Regis Administrum
 literas dedit, in quibus de Ecclesiæ ju-
 ribus tam aperte violatis amare questus
 abs dubio Italiam cruento bello deva-
 statum iri prænuntiavit, rogavitque, ut
 imminentes calamitates potenti suo pa-
 trocinio apud Franciæ Regem interpo-
 sito præverteret. Ceterum hoc nego-
 tium Pontifex tanta prudentia ac mo-
 deratione agitabat, ut toto regiminis sui
 tempore hæc controversia pene sopita
 crederetur, & primum regnante Cle-
 mente XIII. in apertas erumperet flam-

B b 4 mas,

Sæc. XVIII. mas, non sine maximo Sedis Apo^{lo}
A. C. 1741. cæ fastidio ac decremento.

§. XII.

*Ejusdem summi Pontificis humanitas
erga devios a veritate.*

Inter alias excelsi animi dotes pre-
pue in Benedicto XIV. Papa emin-
rara ejusdem moderatio ac humanitas
qua, et si errorum hostis esset impa-
bilis, erga errantes se vel inaximis
nevolum, facilemque semper exhibita
hinc frequens illi erat epistolare con-
mercum cum Protestantibus, praes-
tim eruditionis fama inclytis, quos in-
deratione, expositæ veritatis pondere
& christiana tolerantia ad rectam fes-
tam revocare nitebatur. Paternitatem
tiam miserationis lacrimis identi-
deplorabat pertinaciam illorum. Quid
misere decepti obfirmato animo Qua-
nellenianæ factioni adhæsere; horum
paucos literis apostolica unctione plati-
ad erroris agnitionem reduxerat, que
tandem omnes ad Christi ovilem
vocaret, ipsum Ludovicum XV. Fran-
ciæ Regem, ut fertur, datis literis in-
pense hortabatur, ut adversus sacerdo-
tes, qui Constitutionem Unigenitus (in
tamen periculosis motibus) acceptam
renuerunt, severiores pœnas non an-